

Правила за писање наводника и црте

1. **Наводницима обележавамо нечије тачно наведене речи које су написане или изговорене.**

Сара је рекла Ирени: „Без разлога се нервираш!”

2. **Наводницима се издваја дословно наведени туђи текст:**

Милорад Медаковић у својој књизи о Његошу (стр. 8), напомињујући да „дјело Луча микрокозма бјеше владици најмилије”, додаје да је Његош на њему радио „уз часни пост и за шест недјеља не пушташе никога к себи до мене.”

3. а) У приповедачкој прози **наводницима се могу означавати дијалози**, што значи да су то знаци који – по жељи писца текста – замењују **црту** која има ту службу.

„Добро, узећу ово, иако ми је мало нелагодно”, сагласи се момак

„Зашто, кад тим не оштећујеш никога”, храбрио га је старији.

б) У тексту наводнике приликом писања дијалога може да замени **црта**.

– Где је Јелена? – питао је.

– Јелена није могла да дође вечерас – рекао сам тужно.

Ученици добијају задатак да ураде 1. задатак у граматици *Језичко благо* на стр. 171.

в) У тексту, а не само у дијалозима, **наводницима се означавају преузети искази:**

Хоћеш да си неприметна а оне, сасвим зачаране, мрмљају „Како је твоја мајка лепа.” Изиграваш собарицу а оне додају: „Правна је госпођа.”

4. **Наводницима се обележавају и речи којима писац текста даје значење супротно од онога које оне иначе имају** (када се те речи изричу са сумњом, подсмехом и сл.). У том случају наводници подразумевају значења речи *лажни, наводни, такозвани*, којима се писац дистанцира од наведеног израза.

Направио си у кући неред! Прави си „анђео”.

Разбио је све тањире, баш је „добрица”.

5. **Наводнике пишемо уз наслове уметничких дела и имена предузећа, установа и организација.**

Идем у ОШ „Бора Станковић” на Бањици.

Ученик сам Основне школе „Јован Јовановић Змај” у Сремској Митровици.

Прочитала сам песму „Сребрне плесачице” Десанке Максимовић.

6. **Наводницима се издвајају и наслови уметничких дела, симболична имена различитих установа, публикација, као и фигуративна значења општих појмова –**

нарочито ако постоји могућност забуне зато што је као име примењена реч или израз који имају и друго значење.

Договорили су да се састану пред „Козаром”. (биоскоп)

Написао је есеј о „Милану Наранџићу”. (роман)